

РЕШЕНИЕ

№ 1473

гр. Бургас, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ФИЛИП СТ. РАДИНОВ

при участието на секретаря РАДОСТИНА В. ТАВИТЯН
като разгледа докладваното от ФИЛИП СТ. РАДИНОВ Гражданско дело № 20232120102034 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по предявен от П. Р. П. срещу „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, иск за установяване в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника сумата от 1539.42 лв., представляваща задълж.е за доставена и консумирана електрическа енергия, за периода 21.07.2012 г. - 19.11.2012 г., на основание Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия и чл. 98а от Закона за енергетиката, по партидата на абоната с клиентски номер ***, отнасяща се за обект на потребление: гр. Б., ***, ИТН: *** и 55.37 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, за периода 26.09.2012 г. - 07.03.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаването на заявлението - 08.03.2013 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 131.90 лв. - разноски по делото, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 1126/11.03.2023 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас и Изпълнителен лист № 06/06.02.2014 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас, като се отрича правото на принудително изпълнение по образуваното Изпълнително дело № 387/2014 г. по описа на ЧСИ Д. Н. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас, преобразувано в Изпълнително дело № 802/2022 г. по описа на ЧСИ И. Б. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас, на основание чл. 439 ал. 1 от ГПК.

Твърди се, че считано от 17.11.2015 г. по изпълнителните дела не са извършвани същински действия по принудително изпълнение, поради което вземанията по изпълнителния лист са се погасили с изтичането на общата пет годишна погасителна давност на 17.11.2020 г.

Направено е искане за уважаване на предявения иск.

Претендира се присъждането на направените съдебно – деловодни разноски, за което е представен списък по чл. 80 от ГПК.

В законоустановения срок по чл. 131 ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор на

исквата молба, в който е застъпено становище за неоснователност на иска. Сочи се, че с молбата за образуване на първото изпълнително дело е осъществено възлагане по реда на чл. 18 от ЗЧСИ, което прекъснало давността. Поддържа се, че впоследствие давността е прекъсвана с молби от вискателя, подадени през 2015 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., а евентуалното неизвършване на същински действия по принудително изпълнение от ЧСИ не е довело до изтичане на давността, защото същата е прекъсвана с молбите за извършването им.

Направено е искане за отхвърляне на предявения иск.

Претендира се присъждането на направените съдебно – деловодни разноски.

В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа иска.

В съдебното заседание ответникът не изпраща процесуален представител. Депозира становище от 23.05.2023 г.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото, съдът приема за установено следното **от фактическа страна**:

Приобщено в цялост по настоящото производство е копие от изпълнително дело № 387/2014 г. по описа на ЧСИ Д.Н. с рег. № *** на КЧСИ, с район на действие ОС – гр. Бургас и копие от изпълнително дело № 802/2022 г. по описа на ЧСИ И. Б. рег. № *** по КЧСИ, с район на действие ОС – гр. Бургас. Видно от материалите по изпълнителните дела, същите са образувани на 25.03.2014 г., съответно на 28.09.2022 г. Изпълнителното дело от 2014 г. по силата на изрично искане е образувано при условията на възлагане по чл. 18 от ЗЧСИ /л. 140/, по молба на вискател „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД срещу длъжника П. Р. П. за събиране на сумите по издаден изпълнителен лист от 06.02.2014 г. по Заповед за изпълнение № 1126 от 11.03.2013 г. по частно гражданско дело 1716/2013 г. на РС-Бургас, а именно сумата от 1539.42 лв., представляваща задълж.е за доставена и консумирана електрическа енергия, за периода 21.07.2012 г. - 19.11.2012 г., на основание Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия и чл. 98а от Закона за енергетиката, по партидата на абоната с клиентски номер ***, отнасяща се за обект на потребление: гр. Б., ***, ИТН: *** и 55.37 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, за периода 26.09.2012 г. - 07.03.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаването на заявлението - 08.03.2013 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 131.90 лв. - разноски по делото. Установява се, че на 06.11.2015 г. е изготвено писмо до длъжника за опис на движими вещи, но върху обратната разписка за връчване на същото липсва положен от ответника подпис /л. 182/, нито по изпълнителното дело има съставен протокол, съдържащ реквизитите по чл. 467 от ГПК, удостоверяващ извършването на опис на движима вещь на ответника. По изпълнителното дело от 2022 г. на длъжника е наложен запор върху трудовото възнаграждение получавано от „М.Т.“ ЕООД /л. 126/.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достига до следните **правни изводи**:

Искът по чл. 439 от ГПК е способ за защита на длъжника срещу материалната незаконосъобразност на изпълнението, той е отрицателен установителен и има за предмет предприето от длъжника оспорване на изпълнението по образувано срещу него конкретно изпълнително дело. Надлежни страни по него са длъжникът и вискателят в изпълнителното производство. На основание ал. 2 от посочената разпоредба, искът може да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Разпоредбата на чл. 439 ал. 2 от ГПК следва да се прилага и за факти, настъпили след влизане в сила на заповедта за изпълнение, когато заповедното производство е приключило, независимо че съдебно дирене не се провежда /така в Определение № 956 от 22.12.2010 г. по ч. т. д. № 886/2010 г., I т о. на ВКС/.

За успешното провеждане на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже

твърденията си за недължимост на сумите по изпълнителното дело, като установи факти, които изключват или погасяват спорното право, в случая поддържаното в исковата молба, че правото на принудително изпълнение е погасено поради изтичане на петгодишна погасителна давност. В тежест на ответника е да докаже дължимостта на процесната сума, включително че е прекъсвана давността по отношение на процесното вземане.

Няма спор и се установява от приобщените изпълнителни дела, че е налице образувано изпълнително производство с предмет оспореното вземане. Ищецът има качеството на длъжник в изпълнителното производство, а ответникът има качеството на взыскател, конституиран като такъв по изпълнителното дело към момента на завеждане на иска по чл. 439 от ГПК.

По делото се установи, че относно процесните вземания е издадена Заповед за изпълнение № 1126 от 11.03.2013 г. по частно гражданско дело 1716/2013 г. на РС-Бургас. Служебно се установява, че вземанията по заповедта за изпълнение са съдебно установени с решение, постановено по гр. д. № 3705/2013 г., е влязло в сила на 21.01.2014 г.

С оглед горното, съдът приема, че процесните вземания се погасяват с изтичането на петгодишна давност, съобразно чл. 117 ал. 2 от ЗЗД. Посоченото отнесено към настоящия казус, означава, че с влизане в сила на съдебното решение, за вземанията е започнала да тече нова петгодишна погасителна давност.

Ищецът по делото твърди, че последното същинско изпълнително действие е извършено на 17.11.2015 г., респ. процесните вземания са погасени на 17.11.2020 г. Следователно предмет на изследване в настоящото производство е периодът следващ 17.11.2015 г.

Видно от изпълнителното дело от 2014 г. е, че на 06.11.2015 г. е изготвено писмо до длъжника за опис на движими вещи, но върху обратната разписка за връчване на същото липсва положен от ответника подпис /л. 178 (гръб) и л. 182/, нито по изпълнителното дело има съставен протокол, съдържащ реквизитите по чл. 467 от ГПК, удостоверяващ извършването на опис на движима вещь на ответника, които бидейки същински изпълнителни действия – по арг. от 450 от ГПК, биха прекъснали погасителната давност. Липсата на доказателства за връчено съобщение за опис на длъжника и на съставен протокол за опис обуславя изводът, че тези действия не са осъществени, респ. не са прекъснали погасителната давност. Този извод не се разколебава от внесената от взыскателя такса за извършване на опис, тъй като по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с извършването на всяко действие за принудително изпълнение. Извършването на действие по принудително изпълнение, прекъсващо давността е налице, когато са осъществени изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ, например извършване на опис, за който в случая по делото липсват доказателства да е осъществен. До изтичане на петгодишната погасителна давност през 17.11.2020 г. по изпълнителното дело са извършвани единствено справки и са подавани молби за проучване на имущественото състояние на длъжника, които действия не са същински действия по изпълнението, респ. не са в състояние да прекъснат погасителната давност, съобразно разясненията дадени в т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. В тази връзка неоснователно е възражението на ответника, направено с отговора на исковата молба, че с подаване на молбите за проучване на имущественото състояние на длъжника давността е прекъсвана, тъй като същите са прекъсвали единствено перемпцията, но не и давността, по изложените по-горе съображения.

По изложените съображения, съдът приема, че процесните вземания са погасени с изтичането на петгодишната погасителна давност на 17.11.2020 г., поради което предявеният от П. Р. П. срещу „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, иск за установяване в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника сумата от 1539.42 лв., представляваща задълж.е за доставена и консумирана електрическа енергия, за периода 21.07.2012 г. - 19.11.2012 г., на основание Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия и чл. 98а от Закона за енергетиката, по партията на абоната с

клиентски номер ***, отнасяща се за обект на потребление: гр. Б., ***, ИТН: *** и 55.37 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, за периода 26.09.2012 г. - 07.03.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаването на заявлението - 08.03.2013 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 131.90 лв. - разноски по делото, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 1126/11.03.2023 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас и Изпълнителен лист № 06/06.02.2014 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас, като се отрича правото на принудително изпълнение по образуваното Изпълнително дело № 387/2014 г. по описа на ЧСИ Д. Н. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас, преобразувано в Изпълнително дело № 802/2022 г. по описа на ЧСИ И. Б. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане в полза на ищеца се полагат съдебно – деловодни разноски съобразно представените доказателства, на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК. По делото са представени доказателства за заплатена държавна такса в размер от 63 лева и заплатено адвокатско възнаграждение в размер от 500 лева. Предвид това, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 563 лева, представляваща направени в производството съдебно – деловодни разноски.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните, че П. Р. П., ЕГН ***** с адрес гр. Б., *** **не дължи** на „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, р-н „Ценатрален, ул. „Христо Г. Данов“ № 37 сумата от 1539.42 лв., представляваща задълж.е за доставена и консумирана електрическа енергия, за периода 21.07.2012 г. - 19.11.2012 г., на основание Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия и чл. 98а от Закона за енергетиката, по партидата на абоната с клиентски номер ***, отнасяща се за обект на потребление: гр. Б., ***, ИТН: *** и 55.37 лв., представляваща лихва за забава върху главницата, за периода 26.09.2012 г. - 07.03.2013 г., ведно със законната лихва върху главницата от подаването на заявлението - 08.03.2013 г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 131.90 лв. - разноски по делото, за които суми е издадена Заповед за изпълнение № 1126/11.03.2023 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас и Изпълнителен лист № 06/06.02.2014 г. по ч. гр. д. № 1716/2013 г. на РС – Бургас и е образувано Изпълнително дело № 387/2014 г. по описа на ЧСИ Д. Н. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас, преобразувано в Изпълнително дело № 802/2022 г. по описа на ЧСИ И. Б. с рег. № *** на КЧСИ с РД ОС-Бургас, **на основание чл. 439 ал. 1 от ГПК.**

ОСЪЖДА „ЕВН България електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК 131001375 със седалище и адрес на управление гр. Пловдив, р-н „Ценатрален, ул. „Христо Г. Данов“ № 37 **да заплати** на П. Р. П., ЕГН ***** с адрес гр. Б., *** сумата от 563 лева /петстотин шестдесет и три лева/, представляваща направени в производството съдебно – деловодни разноски, **на основание чл. 78 ал. 1 от ГПК.**

Решението може да се обжалва пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____